

[Gert Petersen.]

landbrugsjord altså at det skulle overføres til samfundseje. Så mente professor Illum, at staten derefter skulle sælge jorden. Jeg ville foretrække, at den blev udlejet på jordrentevilkår, men det er en anden diskussion.

Det var også en måde, koblet sammen med en engangserstatning, hvorpå man kunne komme presset på jordpriserne til livs. Men hvilken metode man end vil vælge, denne metode eller en afgiftsform, så må jeg erkende, at jeg ikke synes, der i dette folketing har været nogen som helst vilje eller interesse for at komme dette pres på jordpriserne til livs. Og så er der, når vi kommer til disse realiteter om den økonomiske politik og principperne for den økonomiske politik, et stort spørgsmålstejn ved, om der virkelig er vilje til at gennemføre landsplanlægning reelt og ikke bare sådan ved en debat her i tinget, hvor vi alle sammen giver udtryk for tilslutning til nogle udmærkede principper.

Ritta Ahm (KrF):

Det er af overordentlig stor betydning for den fremtidige fysiske planlægning, at denne første landsplanredegørelse nu foreligger. Det har også stor værdi, at denne redegørelse bliver genstand for debat, for den tid er vel nok forbi, hvor vi kan tillade os at overlade den fysiske planlægning til tilfældigheder.

I kristeligt folkeparti har vi med baggrund i denne landsplanredegørelse ét hovedsigte: at medvirke til at rette op på det skæve Danmark, vi igennem tiderne har fået skabt. Målsætningen for os er ikke alene et spørgsmål om fysisk planlægning, men også et spørgsmål om at rette op på den skævhed, som er opstået på det sociale og kulturelle område.

Man kunne vel nok ønske, at dansk erhvervsliv var i besiddelse af større nytænkning og placerede nye virksomheder eller flyttede eksisterende ud i større udstrækning i det øvrige land i stedet for at placere sig i et storbyområde, hvor der allerede er betydelig vækst. Kunne en sådan nytænkning komme ind i erhvervslivet, ville det naturligt kunne rette op på en del, men desværre noterer jeg, at miljøministeren, om end med beklagelse, ikke deler denne

opfattelse, idet beregninger og prognoser viser tegn på det modsatte.

Kristeligt folkeparti vil gå positivt ind for tanken om oprettelse af en lokaliseringsvejledning, og at en sådan vejledningsordning gøres obligatorisk for virksomheder, der påtænker nybyggeri. Naturligvis skal virksomhedsledelserne have frit valg, hvor de vil placere sig, men det obligatoriske må ligge i at de allerede ved ansøgning om byggetilladelse skal være gjort bekendt med alternativer i det øvrige land.

I denne forbindelse vil jeg fremhæve, at det næppe er gunstigt for en egn at blive domineret af lavtlønsindustri eller af en enkelt større virksomhed, som under en lavkonjunktur kan sætte en større egn i stor arbejdsløshed, hvorimod en styrkelse af flere mindre virksomheder vil gøre den mindre følsom, så den måske også lettere kunne omstille sig til anden produktion, som er mere konkurrencedygtig på det givne tidspunkt.

Vi bliver nødt til at have en diskussion om ordet udvikling, så vi får en klar definition af, hvad ordet egentlig dækker. Ordet udvikling er noget andet i dag end i 1960ernes tid, hvor det dengang stod for og vel nok stadig står for begreberne vækst og fremgang. Det dækker også andre værdier, nemlig værdier på det sociale og kulturelle område. I dag, hvor vi har områder inden for det danske samfund, som ikke får del i denne vækst og fremgang, må hovedsigtet være en forbedring af den sociale og kulturelle status. Vi lever i en tid, hvor forskere og politikere står uenige om spørgsmålet om fortsat tæring på jordens ressourcer, ligesom spørgsmålet om u hæmmet produktion blot for produktionens skyld alene gør, at vi også bliver tvunget til i erkendelse heraf at tage en debat op omkring målsætningen for og betydningen af denne udvikling. Jeg tror, en stor del af den danske befolkning vil sætte helt andre og klare målsætninger for denne udvikling end for blot 10-15 år siden, og jeg vil advare politikerne her i folketinget mod at tro det modsatte.

Centraliseringstendensen fra 1960erne og op til i dag, som var et udslag af storhedsvanvid, der rasede over landet, er nu så småt kulmineret og vendt mod en decentralisering, men desværre er der ødelagt mangt